

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Nummotheca Principum Austriae

ex gazis Aulae Caesareae potissimum instructa, & aliunde aucta, quae a prima aetate, qua in Austria cusa fuit moneta Sub Babenbergicae Stirpis Marchionibus, Ad Usque Habsburgicae Gentis Principes, Lineae Hispano-Austriacae, Huiusque Masculum Ultimum Carolum II. Regem Hispan.

Complectitur tabulas aeri incisas num. XLI

Herrgott, Marquart

Friburgi Brisgoviae, 1753

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-241482](#)

Tab. I. persuasum tenebant (a). Sed a præplacent, quæ doctissimus Vir postea de FERDINANDI virtutibus: pietate, iustitia, clementia, subiungit, quæ adductis nonnullis exemplis demonstrata, abunde docent, *cor huius Regis in manu Dei fuisse*. Certe has ipsas aliasque egregias FERDINANDI virtutes communi ore laudant omnes, qui eius gesta posteriorum memoriae prescripsérunt.

b De aquila, quando cœperit esse tessera *Romani Imperii*, disquirunt Iuris publici Doctores, in primis eleganter ea de re scripsit HEUMANNUS (b). Sed pro FERDINANDO, si accuratius loqui velimus, hoc tempore aquila nondum erat symbolum *Imperii*, qui Rex scilicet tantum erat Romanorum.

Ceterum similem inscriptionem recensuimus inter nummos MAXIMILIANI I. alterius tamen argumenti. Neque enim infrequens est, ut eadem symbola, aliis atque aliis personis vel ex toto vel ex parte, sub diverso tamen plerumque respectu, applicentur. KOEHLERUS. P. II. pag. I.

XV.

FERDI. nandus d. ei g. ratia ROMA. norum HVN. garia BOEM. iæ œ. (cetera) REX. INFANS. HI- SPANI. arum. Protome Regis armata, capite coronato, dextrorum verso. In area hinc inde numerus anni 1532. Sub naso fissura quædam cernitur, cuius generis nummi inter rariores aliquando referri solent.

TOM. II. P. II.

(a) M.B.L. P.II. p.3.

(b) De insigni Germ. eiusque Regis titulo.

Sed hæc talia casu duntaxat FERDI- eveniunt, vel a ruptura typi num- NANDUS marii, vel etiam a negligentia L. IMP. scalptorum. Hunc certe sine eo vitio prodidisse, docet exemplum aliud, in museo nostro aservatum, quod nulla alia re, quam dicta fissura differt.

Aversa titulos Regis sic prosequitur: ARCHIDVX. AVST. ria ET. CARINT. hie D. ux STIRI. & CARNI. ola. Tria scuta, quorum unum super alio positum. Supremum locum occupat scutum corona clausa tectum, quod refert aquilam *Imperii* simpli- cem, qualis Regi Romanorum debetur, cum parma Austriaca, in pectore posita. Ad latus oblique locata sunt scuta *Hungarie* & *Bohemie*. Medio loco apparet parma *Carinthiaca*, pileo Archiducum operta, habens ad latera insignia *Austria* & *Styria*. Ultimum locum tenet parma *Carniola*. Ad latera denique pri- mi & ultimi scuti adposita sunt ignitabula, ex torque aurei vel- leris desumpta.

Habet perigraphe hoc singu- lare, quod FERDINANDUM Ar- chiducem quoque *Carinthia* ap- pellet, prout & scutum *Carin- thiacum* in medio locatum, te- ctum est pileo *Archiducali*. In- de vero probabile est, nummum in *Carinthia* cusum fuisse. In uncialibus, eiusdem provinciæ recurrit idem titulus, quo de postea dicemus. M. S. B. ar. sesquiunc.

XVI.

FERDINAND. us ET. ANNA. Tab. II.
RO. manorum VNG. aria BO. hemia
REX. ET. RE. gina. Capita Re-
B 2 gis
peculiaris diff.

FERDI-
NANDUS & Reginæ iugata ut num.
I. IMP. XII.

Qui in aversa sequuntur tituli,
in singulari numero concepti,
foli FERDINANDO tribui digno-
scuntur: † INF. ans HISPA. nia-
rum ARCHIDVX. AVST. riae DVX.
BVRGVND. ie SLESI. & MARCH: io-
M: oravia. Aquila simplex Imperii,
expansis alis: pectori im-
posita parma quadripartita, re-
ferens insignia Hungaria, Bo-
hemie, Austriae, Burgundie, Ca-
stiliae & Legionis.

Nummus sine die & consule;
unde ætatem eius difficulter
definias: nisi forte ex tæniis
Hungaricis, primo loco positis,
coniicere lubeat, eum occasione
coronationis Hungaricæ emersisse;
cum præterea ætas utriusque
Principis, quantum quidem ex
vultuum lineamentis coniicere
licet, cum anno 1527. quo ea
peræcta fuit, haud disconveniat.
M. Imp. ar. pond. semunc. ♂
M. S. B. a.

XVII.

FERDINANDVS. DEI. GRA-
CIA. ROMAN orum VNGARIE. ET.
BOEMIE. REX. ANNO. SAL. utis
M.D.XXXVIII. ÆTATIS. SVÆ.
XXXVII. Icon FERDINANDI ad
medium corpus, cum ordinis
aurei velleris insigni, & lato pi-
leo in capite, fissuris & nodulis
ornato: dextra elata, sinistra
vel chartam vel mappam, veter-
um consulum ad instar, & quem-
admodum apparere solent in
diptychis, tenentis, vel certe
Regis chirothecæ sunt revolutæ,
quales fere in nummo, paullo
inferius num. xxvi. adducendo,
conspiciuntur. Supra togam

(a) Vid. DU MONT. corp. diplomat. Tom.

porro amiculum gestat, pata-
gio lato instructum, cuius in-
cisoræ per fibulas denuo coniun-
guntur. Tab. II.

In aversa simplex aquila Imperii,
cuius pectori impositum
scutum maius quadripartitum,
cum insignibus Bohemicis, &
Hungaricis, alternatim positis.
His minus superiacet, referens
Austriae & Castiliae tesseras. Pen-
det e scuto pars torquis aurei
velleris, atque ad aquilæ pedes
repetitur Regis nomen: FERDI-
NANDVS REX. Additæ siglæ
HR. haud dubie nomen scalpto-
ris indicant.

Ex adiecto anno tam æræ
vulgaris, quam vitæ Principis,
ætas numismatis denuo figi po-
test. Nam collatis utrisque his
epochis, numisma post diem de-
cimum Martii, anni 1539. se-
cundum dicta ad num. vii.
necessario cudi debuit; cum eo
die elapsò FERDINANDUS annum
ætatis XXXVII. inchoaret. At-
qui eo temporis spatio, quod a
decimo Martii anni 1539. ad
finem anni effluxit, nihil ad-
modum memorabile gestum
est, nisi quod mense Februario
conventus Francfurti (a) insti-
tutus sit, XVI. Aprilis die ab-
solvendus. 2

Illi ergo occasione nummus
cufus videtur; sive quod FER-
DINANDUS ipse comparere in
animo primum habuerit; sive
illud Legatis detulerit, bene
merentibus, atque in partes
Imperatoris Regisque euntibus,
ibidem distribuendum.

Quidquid sit, numisma tan-
tæ magnitudinis, tamque scita
ela-

iv. P. II. pag. 187.

Tab. II. elaboratum manu, dignum certe fuit, quo Rex Romanorum pro honorario uteretur. *M. S. B. ar. pond. I. unc. ♂ ½.*

XVIII.

†: FERDINANDVS: D: ei G: ratiæ ROM: anorum HVNG: aria BOEM: ie DALMA: tia CROA: tia REX. Conveniret hic typus cum adversis mox subsequentium nummorum: sed omnia hic iustiori & elegantiori modo, adde & integriori expressa sunt. Insidet Rex cataphractus equo, magnifice ornato, phaleratoque: supra galeam laxatam atque duabus pennis *Struthionicis*, ad caudæ oblongæ speciem, extantibus, ornatam, coronam quoque radiatam gerit, atque præter aurei velleris torquem, ab humeris suspensum, dextra scipionem, Imperatoris, exercitum ducentis, insigne, tenet, sinistra equum dirigens. Stragulo equi tria scuta intexta sunt. Primum *Austriæ* est, *Hungariæ* medium, tertium a duobus leonibus sustentatum, ex tesseris *Castilie*, *Legionis*, *Arragonie*, & *Siciliæ* compositum. In exergo numerus anni 1.5.4.1. legitur.

Aversa perigraphen prioris partis, sic prosequitur: †: IN- FANS: HISPA: niarum ARCHIDVX: AVSTRIE: DVX: BVRGVNDIE: Aquila simplex *Imperii*, splendido nimbo cincta, in pectore habens impressum maius scutum quadripartitum, repetitas *Hungariæ* & *Bohemie* tesseras referens, cui imposita parma *Austriæ*.

IOANNE de ZAPOLIA anno 1540. vivis ereto, FERDI-

(a) Iov. lib. xxxix. & ISTUHANE. lib. xiv.

(b) SURIUS commentar. ad an. 1541. pag.

NANDUS legationem *Budam* misit, qua regnum Pannoniæ a relictâ Regis vidua repeteret. CONFERDI-
NANDUS
I. IMP.
venerat enim anno 1538. inter utrosque, ut si IOANNES vita excederet, totius regni Imperium ad FERDINANDUM devolveretur (a). Sed responso, minus arridente, accepto, militem, qui ius suum vi & armis persequetur, conscribit, qui & dicto anno 1540. Duce *Leonardo Velsio*, Vicegradum, Pæstum, Vacciam, ac demum Albam regalem, munitissimum Hungariæ propugnaculum, expugnat.

Interea Turcis a Regina in auxilium evocatis, atque Vacciam primo vere anno 1541. recuperantibus, FERDINANDUS in comitiis, quæ tum agebantur, Ratisbonensibus, CAROLO fratri facile persuadet, ut ROCHAN- DULPHUM seu ROCHENDORFUM regiæ aulæ magistrum, illuc cum novis copiis mitteret: qui etsi rem contra infideles non minus inconsulte, quam infeliciter gereret; dubium tamen vix est, quin FERDINANDUS novam hanc expeditionem præsenti numisma te; ubi siquidem Imperatorio habitu comparet, titulisque regnorum *Hungariæ*, *Dalmatiae*, *Croatiae*, per extensum utitur, annuntiare voluerit; maxime cum in laudatis comitiis etiam de auxiliis, adversus Turcas ab Imperio mittendis, actum fuerit (b). Qua in re FERDINANDUS patris MAXIMILIANI exemplum secutus est: qui in bellum profecturus, nonnunquam simili fere habitu in nummis comparere

B 3 vo-
360. seqq.

FERDI- voluit (a). M. S. B. au. pond.
NANDUS 18. duc. & ar. pond. sequiunc.
I. IMP.

2

XIX.

Adversa cum præcedenti con-
venit, nisi quod supra galeam
coronam radiatam haud obser-
vemus.

Aversa perigraphen præce-
dantis, quanquam non sine discri-
mine, hunc in modum repetit :
FERD. inandus D. ei G. ratia EL.
ectus ROM. anorum IM. perator
s. emper AV. gustus GER. mania
HV. ngaria BO hemie REX. INF.
ans HIS. paniarum ARCHID. ux
AVS. tria ZC. (et cetera) co. mes
TYR. olis. Aquila Imperii bi-
ceps coronata, impressum pecto-
re gerit scutum, in quatuor a-
reolas distributum, ex repetitis
Hungaria & Bohemia insignibus,
quibus *Austria* parma superim-
posita est.

Postica isthac circa annum
1558. quo FERDINANDUS ad
Romanum Imperium electus
fuit, cusa, & adversa præce-
dantis nummi vetustioris de
anno 1541. iuncta est. Patet
id tum ex repetito FERDINANDI
nomine, tum ex titulo *Electi Ro-
manorum Imperatoris*, ac denique
ex aquila bicipiti *Imperiali*. Quin
& MAXIMILIANUS II. anno
1565. eadem prorsus adversa
parte, quam num. præcedenti
recensuimus, usus erat, quod
suo loco videbimus. Nimurum,
ut Cl. HANTHALERUS (b) recte
monuit, hic adversa partis ty-
pus ob suam elegantiam conser-
vatus, & subsequentibus annis
repetitus, diversisque posticis,
atque adeo nummis etiam usua-

(a) Vid. P. I. pag. 30. num. xxv. — xxviii.
& pag. 35. num. xxxiii. Tab. XII. & XIII.

libus adiunctus fuit. LOCH. an. ^{Tab. II.}
1743. p. 81.

XX.

Typus adversæ partis cum
præcedentibus fere convenit,
nisi quod in voce CROAT. loco
c. littera g. incisa, atque figura
a chalcographo LUCKII pro mo-
re inversa fuerit. Abest denique
a galea corona radiata, itemque
scutum *Austriacum*, in præce-
dentibus anteriori equi stragulo
impressum. Denique scutum
posteriorius a duobus leonibus su-
stentatum, *Legionis*, *Castiliæ*,
Burgundia, atque *Austria* tesse-
ras præfert, secus ac in prioribus
factum est; quæ singula, an
oscitantæ chalcographi *Luckia-
ni* adscribenda sint? alii iudicent.

Epigraphe aversæ in hanc
sententiam concepta est: AQVI-
LA. ELECTA. IVSTA. (pro IVSTE)
OMNIA. VINCIT. Aquila Imperii
biceps coronata, utroque rostro
nimbo cincto. In pectore cer-
nitur imago hominis nudi, quasi
Sanctissimi Salvatoris cruci af-
fixi. In hoc scilicet pietas FER-
DINANDI omnem suam fiduciam
collocabat.

De ætate porro huius posticæ
idem sentiendum, quod de a-
versa nummi præcedentis mo-
nuimus; vetustiorem nimurum
esse adversa, eidem iuncta. Ac-
cedit, quod eadem figura re-
currat in nummo minoris mo-
duli, signato anno Christi 1562.
quod in subsequentibus videbi-
mus n. XXVIII. Ex litteris inscrip-
tionis initialibus observari præ-
terea, si quis curiosus talium
rerum sit, potest, quomodo

FER.

(b) Loc. cit. p. 25.

Tab. II. FERDINANDUS explicaverit trium illud proavi sui FRIDERICI Placidi symbolum: A. E. I. O. V. quod tot Eruditorum exercuit iam ingenia; quorum sententiae collectæ sunt ab HEINECCIO (a), b TENZELIO (b), & LAMBECIO c (c), qui demum veram ac genuinam eius interpretationem, d ut iam monuimus (d), orbi eruditio communicavit. Huius porro nummi archetypum, una cum altero simili vidisse se tetatur Clar. KOEHLERUS (e), in iisque non sine ingenti admiratione aquilam bicipitem observasse. Sed detecta iam ex aliis nummis eius rei ratione, facile patet, FERDINANDUM eo symbolo ante non usum fuisse, quam dignitatem Imperatoriam adeptus fuisset. Eodem lemmate usus quoque est CAROLUS V. ut in priori huius nummoothecæ volumine vidimus (f). LUCK. pag. 100.

XXI.

FERDINANDVS. D. ei G. ratia ROM. anorum BOHEMIÆ HVNGARIÆ. ET. cetera REX. MDXLVI. Protome Regis cataphracta, cum tessera ordinis aurei velloris, capite nudo ad lœvam converso, cum promissa barba.

Postica titulos eius sic prosequitur: INFANS: HISPANIARVM. ARCHIDVX. AVSTRIA. Aquila Imperii simplex, scutum coronatum quadripartitum pectore gerens. In eo Bohemie & Hungariae symbola sunt repetita, quibus in medio imposta est

(a) Oper. de Sigill.

(b) Colloq. menstr.

(c) Diar. S. itineris Cell. p. 9. edit. FABRIC. adde KOEHLER. mox laudand. P. in p. 169.

parmula, fascia *Austrie* inscripta.

FERDI
NANDUS
I. IMP.

Numisma hoc durante bello, quod CAROLUS V. Imp. cum fratre FERDINANDO Rom. Rege contra Schmalkaldici fœderis socios suscepit, cusum fuisse, afferit LUCKIUS, quod suo loco relinquimus; nos in nummis CAROLI V. a num. XLIV. & sequentibus, iam plura, in memoriam factæ huius expeditionis, ectypa dedimus.

In area parmulæ mediæ sinistra supplenda est tessera *Castiliae*, & in adversa effigies Regis a pictore LUCKII denuo inversa fuit; nam idem fere typus recurrat hic infra cum æra Christi MDLV. num. XXIII. Id. p. 115.

XXII.

FERDINANDVS. D. ei G. ratia ROMA. norum VNGARIE BOHEMIE ECZ. (et cetera) REX. Protome Regis palliati, & insigni ordinis aurei velleris conspicui, capite caliptra operto & dextrorsum converso: adiecta hinc inde in umbone æra Christi MDEXVII.

Postica hanc epigraphen Germanicam complectitur: WIER: KLAGENS: GOT. id est: lamentor apud Deum, subintellige funus uxoris. In area coronata sigla A, id est ANNA. Additi numeri Romani MDXLVII. In imo calva ossi imposita.

Nummus hic exequialis signatus fuit ob obitum ANNÆ, Regis FERDINANDI dilectissimæ coniugis, quæ hoc ipso anno

1547.

(d) P. I. p. 9 & 84.

(e) M. B. L. P. II. p. 8.

(f) Tab. xxii. num. xxxiv. pag. 83.

FERDINANDUS I. IMP. 1547. die xxvii. Ian. diem extreum clausit. *Ex. M. D. a. Rosenthal, & M. Imp. ar. pond. semunc. 2. dr. fusus tamen, & ubi sciolus quidam numerum aversæ partis vii. in Arabicum 51. præter fidem commutasse videtur.*

XXIII.

FERDINANDVS D. ei G. ratia ROMA. norum BOHEMINI. HVNGA. rie z. (cetera) REX. M.D.L.V. Protome Regis ut num. xxi. nisi quod hic dextrorum respiciat.

Aversa titulos more solito sic continuat: INFANS. HISPANIAR. um ARCHIDVX. AVSTRIHI. Aquila Imperii biceps, scutum coronatum quadripartitum pectori gestans. In eo *Bohemie* & *Hungariae* symbola sunt repetita, quibus in medio imposta est parvula, *Austriae* & *Castiliae* tesserae divisa. Epigraphe ita mendose a sculptore nummi, non a chalcographo est exarata. Pro *Bohemie*, scriptum *Bohemini*, (qui error hic infra in nummo Iconico num. xxxix. denuo recurret) & loco *Austriae*, legitur *Austrihi*.

Additæ notæ chronologicæ, annum 1555. indicant, quo FERDINANDUS in comitiis Augustanis unacum fratre præsens, pacem Religionis, quam vocant, constituit (a), qua occasione hunc nummum ob typi similitudinem, quam cum num. xvii. habet, prodiisse coniicimus. M. D. B. de BERBERICH.

XXIV.

FERDINAND. us D. ei G. ratia

(a) Vid. STRUV. corp. hist. Germ. per. x. p. 1076.

RO. manorum HVNGA. rie BO. he- Tab. II.
mia. REX. z. (et cetera). Pro-
tome Regis cataphracti cum
paludamento, & ordinis aurei
velleris insigni, capite nudo ad
lævam verso.

In aversa senex cum hispida & longa barba, nudus inter ulvas seu calamos recumbit, *Danubium* fluvium repræsentans: dextra hydriæ, ex qua aqua profluit, imposita, sinistra gubernaculum navis erectum tenet, addita perigrapha: IN. SPEM. PRISCI. HONORIS. Veteres eundem fluvium sub senis iacentis scheme, & caput velo, seu vestis lacinia, in forniciis modum obtentis, sinistroque cubito urnæ, dextra vero navigii prora imposta exhibebant, ut videre est apud OISELIUM (b). Idem vero Auctor alium quoque eodem loco producit nummum, CONSTANTI Magni, ubi idem fluvius huic nostro haud omnino absimili forma pingitur, omisso tamen temone.

Similem fere nummum edit LUCKIUS, statim adducendum, illumque FERDINANDI memorie dicatum fuisse memoret, ob *Transsilvaniam* ab ISABELLA, seu ELISABETHA IOANNIS de ZAPOLIA vidua, ex pacto circa annum 1558. receptam. Lemma vero aversæ in hunc modum exponit: quod uti TRAIANUS & HADRIANUS Imp. secundo flumine *Danubio* sæpe Dacos vicerunt: sic FERDINANDUM concepisse spem, fore: ut recepta *Transsilvania* Hungariæ

quo-
(b) Tab. xxiv. num. iii. p. 107, & BEGERUM in Thes. Brandeb.